

॥२३॥२४॥२५॥२६॥ इतिशां० आप० नै० भा० द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥१७२॥ ॥ ७३ ॥ ततइति ॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥

दस्यूनां दीयतामेषरुतघ्नोघैवराक्षसाः ॥ इत्युक्ताराक्षसास्तेन शूलपट्टिशपाणयः ॥ २३ ॥ कृत्वा तं खंडशः पापंदस्युभ्यः प्रददुस्तदा ॥ दस्यवश्चापिनैच्छंततमत्तुं पा
पकारिणं ॥ क्रव्यादा अपिराजेंद्ररुतघ्नं नोपभुंजते ॥ २४ ॥ ब्रह्मघ्ने च सुरापे च चौरैर्भग्नव्रते तथा ॥ निष्कृतिर्विहिताराजं रुतघ्नेनास्ति निष्कृतिः ॥ २५ ॥ मित्रद्रो
हीरुतघ्नश्च नृशंसश्च नराधमः ॥ क्रव्यादैः रुमिभिश्चैव न भुज्यंते हितादृशाः ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० आप० रुतघ्नोपाख्याने द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्या
यः ॥ १७२ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच ततश्चितांबकपतेः कारयामास राक्षसः ॥ रत्नैर्गंधैश्च बहुभिर्वस्त्रैश्च समलंकृतां ॥ १ ॥ ततः प्रज्वाल्य नृपतिर्बकराजं
प्रतापवान् ॥ प्रेतकार्याणि विधिवद्राक्षसेन्द्रश्चकार ह ॥ २ ॥ तस्मिन्काले च सुरभिर्देवी दाक्षायणी शुभा ॥ उपरिष्ठात्ततस्तस्य सा बभूव पयस्विनी ॥ ३ ॥ तस्याव
क्राव्युतः फेनः क्षीरमिश्रस्तदानघ ॥ सोपतद्वै ततस्तस्यांचितायां राजधर्मणः ॥ ४ ॥ ततः संजीवितस्तेन बकराजस्तदानघ ॥ उत्पत्य च समीयाय विरूपाक्षं बका
धिपः ॥ ५ ॥ ततोभ्ययादेव राजो विरूपाक्षपुरंतदा ॥ प्राह चेदं विरूपाक्षं दिष्ट्या संजीवितस्त्वया ॥ ६ ॥ श्रावयामास चेंद्रस्तं विरूपाक्षं पुरातनं ॥ यथाशापः पुराद
त्तो ब्रह्मणाराजधर्मणः ॥ ७ ॥ यदा बकपती राजन् ब्रह्माणं नोपसर्पति ॥ ततो रोषादिदं प्राह खगेंद्राय पितामहः ॥ ८ ॥ यस्मान्मूढो मम सभां नागतो सौ बकाधमः ॥
तस्माद्वधंसदुष्टात्मानचिरात्समवाप्स्यति ॥ ९ ॥ तदयंतस्य वचनान्निहतो गौतमे न वै ॥ तेनैवा मृतसिक्तश्च पुनः संजीवितो बकः ॥ १० ॥ राजधर्मा बिकः प्राह प्र
णिपत्य पुरंदरं ॥ यदितेऽनुग्रहकृतामयि बुद्धिः सुरेश्वर ॥ ११ ॥ सखायं मे सुदयितं गौतमं जीवयेत्युत ॥ तस्य वाक्यं समादाय वासवः पुरुषर्षभ ॥ १२ ॥ सिक्त्वाऽमृ
तेन तं विप्रं गौतमं जीवयत्तदा ॥ सभां डोपस्करं राजंस्तमासाद्य बकाधिपः ॥ १३ ॥ संपरिष्वज्य सुहृदं प्रीत्या परमया युतः ॥ अथ तं पापकर्माणं राजधर्मा बिकाधि
पः ॥ १४ ॥ विसर्जयित्वा सधनं प्रविवेश स्वमालयं ॥ यथोचितं च सबकोय यौ ब्रह्म सदस्तथा ॥ १५ ॥ ब्रह्माचैनं महात्मानमातिथ्येनाभ्यपूजयत् ॥ गौतमश्चापि
संप्राप्य पुनस्तं शबरालयं ॥ शूद्रायां जनयामास पुत्रान् दुष्कृतकारिणः ॥ १६ ॥ शापश्च सुमहांस्तस्य दत्तः सुरगणैस्तदा ॥ कुक्षौ पुनर्भवाः पापोयं जनयित्वा चि
रात्सुतान् ॥ १७ ॥ निरयं प्राप्स्यति महत्कृतघ्नोयमिति प्रभो ॥ एतत्प्राह पुरा सर्वनारदो मम भारत ॥ १८ ॥ संस्मृत्य चापि सुमहदाख्यानं भरतर्षभ ॥ मयापि भव
ते सर्वं यथावदनुवर्णितं ॥ १९ ॥